

Ο Ν Ο Υ Μ Α Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ -
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

* Ένας λαός εφώνεται άμα
δειξη πώς δε φοβάται την
αλήθεια. — ΨΥΧΑΡΗΣ.



Κάθε γλώσσα έχει τους φη
οικούς της κανόνες.
ΒΗΛΑΡΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΣΤ'.

ΑΘΗΝΑ, ΚΕΡΙΑΚΗ 13 ΤΟΥ ΑΛΩΝΗΡΗ 1908

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΖΗΝΩΝΗ ΑΡΙΘΜ. 2

ΑΡΙΘΜΟΣ 304

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΑΡΙΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ. Ιστορικά γεγονόματα (τέλος).
- ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ. Οί Πετροχάρηδες.
- Γ.ΝΤ' ΑΝΝΟΥΝΤΖΙΟ. Η «Τζοκόντα» μετάφραση Ν. Ποριώτη.
- ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΚΡΟΠΟΛΙΤΙΣΣΑ. Τό Ρωμιόπουλα (Β' άρθρο).
- Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ. Θεατρικά. (Τό Χελιδό- νι—Οί Πετροχάρηδες).
- Ρ. CHR. ASBJOERNSEN. Ό σύντροφος (Νορβηγικό παραμύθι) (τέλος).
- ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Γιάννης Περγαλιτής, Βιση—Λάκης.
- ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΤΑ ΡΩΜΙΟΠΟΥΛΑ

Β.

Μεγάλη είναι ή λαχτάρα μας, μεγάλη εί- ναι και ή δουλειά πού πρέπει να καταπιαστού- με για να μεγαλώσουμε τὰ λαχταριστά ρωμιό- πουλα.

Εμείς πού θέμε τιμημένα παιδιά, να ξέ- ρουμε κιόλας πώς θά τὰ χαρίσουμε τής Ρω- μιοσύνης γερόκορμα και μυαλωμένα. με νέβρα άτσαλένια και με χαρακτήρα μονοκόμματο, με όλα τ' αληθινά ρωμαίικα φυσικά.

Ας μη νομίζουμε πώς και τὰ πολλά παι- διά δεν είναι πολὺν χρειαζούμενα. Πολλά θέ- λει τὸ Γένος μας για να δυναμώση και ν' ά βγατίση. Θέλει πολλά και καλά.

Όταν τύχη νάμαστε λίγοι και αδύνατοι, μπορούμε γρήγορα κ' εφκολα να μᾶς ρίξουνε κάτω και να μᾶς κυριέφουνε οί άλλοι. Δε θά εἴμαστε πιά τότες για συμπάδηση. Θά εἴ- μαστε για πρόστυχη λήψη, άφοῦ τόσο τυπο- τένια θά πισωδρομήσουμε μπρὸς σέ άλλους, πολλούς και δυναμωμένους, άφοῦ θά μοιάζου- με δλότελα μ' εκείνους πού σκοτώνονται μό- νοι τους.

Τὰ παιδιά μας να μην τ' άφίσουμε να βγούνε άπό τὸ σπίτι αδύνατα, φοβισμένα και άτολμα. Αμα τὰ βγάλουμε στη ζήση άρματω- μένα με δύναμη και θάρρος, στολισμένα μ' ό- λες τις χάρες τής Φύτρας, τότες θά φανή πὸς στὰ σπικτικά μας δεν έσβυσε ή Έθνική Πα- ράδοση και δε σταμάτησε τὸ φούντωμα τῶν Έθνικῶν Πόθων.

Θά μάθουνε τὰ Ρωμιόπουλα να μην προ- τιμούνε την καλοπέραση την εφκολη άπό τή γλύκα πού νοιώθει εκείνος πού κόπιασε και έ- θρωσε για να πιτύχη. Παστρικά και ξάστερα

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ



Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

θά πούμε στα παιδιά μας πὸς οί τυποτένοι κ' οί συχαμένοι αγαπούνε τή ζήση την άρρωστη, πού δεν έχει δουλειά, κόπο, πάλεμα, σιὸ τέλος νίκη. Τὰ Ρωμιόπουλα να λαχταρούνε τή χαρά εκείνου πού καταφέρνει τὸ δύσκολο χρέος του, και να θένε την άκριβοπλερωμένη ύπόληψη. Αλλιώς, και τὸν κεφαλιού τους κακὸ θά κά- μουμε και τή γενιά τους θά προσβάλουμε και Ρωμιοί πιά δε θά ναι.

Από τὰ μικράτα τους θ' άποχτήσουνε μέ- σα σιὸ σπίτι όλες τις χάρες τις ξεχωριστές πού θά τὰ κάμουνε ικανά να φτερώσουνε ται- ριαχτά μ' όλα τους τ' αδέρφια, την προκοπή τής Φαμελιάς και τής Πατρίδας.

Για τούτο, πρώτα και αρχή, τὸ σπίτι να είναι άνοιχτὸ και άπλόχωρο για τὰ παιδιά μας. Να τὸ χαίρουνται, και να τὰ χαίρεται. Δέφτε- ρα να μεγαλώνουνε τὰ Ρωμιόπουλα, πού να την αγαπούνε τή Δεφτεριά και να θένε πάντα να τή διαφεντέβουνε και να τή χαρίζουνε.

Ετσι να λείψη άπό πάνω μας ὁ κακὸς έ- γωϊσμός και ή τεμπελιά. Ετσι θά χαίρουνται τὰ παιδιά μας εφτυχισμένα τή Ζωή, γιατί μα- θημένα θά ναι να μην ονειρέβονται μιὰ ζήση

εφκολη, δίχως άγώνα, μιὰ μιὰ ζήση μ' εμπό- δια για νίκη και με ψεφτιές για τσαλαπά- τημα. Τὸ να μάχονται αληθινά για τὸν εαφτό τους και για τ' αδέρφια τους θά ναι στήν ψυ- χή τους ριζωμένο ρωμαίικο φυσικό. Με λε- βεντιά θά κοιτούνε κατάματα τή ζήση, με ά- πόφραση θά θέλουνε να πιτύχουνε. Θά δουλέ- βουνε για να νικήσουνε, και νικώντας σιὸ τέ- λος, άπό τή νίκη θά παίρουνε δύναμη για μεγαλήτερη δουλειά.

Εβλογημένες οί ρωμιές πού βγάζουνε ά- φτά τὰ ρωμιόπουλα.

Τὸ ριζικὸ τής Ρωμιοσύνης άποζητάει πάν- τα τὰ λέφτερα παιδιά, τὰ παλληκαρίσια και στοχαστικά, πού θά τή διαφεντέφουνε και θά γίνουνε τὸ καμάρι της. Πάντα τὰ σφιχταγκα- λιάζει ή αλάδερφή της γλώσσα σιὸ παραμύθι και σιὸ τραγούδι.

Τής Ρωμιοσύνης παιδιά είναι όσα, με γε- ρὸ κορμί και με γερή καρδιά, με νοῦ και κρί- ση, είναι πάντα έτοιμασμένα για κάθε μεγά- λη άπόφραση. Εμείς, οί μάννες τους, δε φελά να τ' ανατρέφουμε μονάχα με την άγάπη μας και με τή λαχτάρα την ιερή, μιὰ να πασκίζου- με κιόλας να εἴμαστε τέτοιες ρωμιές μάννες, πού άπό μᾶς να κρατοῦνε τὸ γερό τους ρω- μαίικο χαρακτήρα. Και άκόμη, με λίγα λόγια: "Όσες μεγαλώνουμε παιδιά ποίτες να μην ξε- χνούμε πὸς παραστρατίζει δάκκαιρο τὸ Γένος άμα δεν ξέρουμε ή δεν τὸ κάνουμε τὸ χρέος μας, άμα ζητοῦμε την καλοπέραση μονάχα, άμα, ξεφεβγοντας άπό τὰ εδιμάτά μας, χαλ- νοῦμε τὸ δικὸ μας τὸ φυσικό. Καταφρόνιο και παιδεμα μᾶς ταιριάζει όταν καταγινούμαστε με μικρολογιές. Δε μᾶς πρέπει να λεγοῦμαστε Ρωμιές σά δε φροντίζουμε να δυναμώνουνε τὸ χαρακτήρα και την ψυχή μας, κάνοντας τὸ χρέος μας, πιτυχαίνοντας και με άγῶνες δι- λαχταροῦμε, άκόμα και θεληματικά θυσιάζον- τας τὸν εαφτό μας.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΚΡΟΠΟΛΙΤΙΣΣΑ

ΡΩΜΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

MANNA MOY!

Ασε να λή ο κόσμος, τή δουλειά σου
Κοίτα να μεγαλώσης τὰ παιδιά σου,
Νά ναι καλοντυμένα, καθαρά.
Βάνε τὰ χέρια στη δουλειά για μένα,
Τὰ μαῦρα χέρια, τὰ ξεροψημένα,
Τὰ σιβαρά.